

itd. itd. Za njimi prišlo je 12 vozov. V prvem je sedela kraljica-vdova Aleksandra, carica-mati ruska in dve princesinji, v ostalih pa razne kraljice. Kralja so pokopali v Windsoru. Pri pogrebu se je tudi mnogo nesreč zgodilo.

Španska kraljica porodila je te dni mrtvega dečka. Kraljica je še dovolj zdrava.

Volilni boj na Ogrskem se nadaljuje z največjim nasiljem. V mestu Marjinec sta bili 2 osebi ustreljeni. In tako tudi v raznih drugih krajih. Na ta način delajo vitežki Madžaroni volitve.

Predsednik republike Brazilija odpotoval je za več mesecev v Svico.

Premoženje Obrenovičev. Bivša srbska kraljica Natalija prodala je vse premoženje Obrenovičev, ki so bili tako grdo umorjeni, neki francoski družbi za 1 milijon frankov.

Anarhisti na Spanskem. V Madridu se je te dni pred nekim spomenikom bomba razpočila. Storilec, ki je brzkone anarhist in je hotel izvršiti napad, se je ustrelil. Ime mu je Jose Carengia Tosozelli.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Ljubi „Štajerc“, ker si nam že toliko svinjarij iz narodnjaškega tabora na Ptujski gori razložil, naj še bo nekaj dostavljeno: Pred par leti je kupil znani Gojkovič z nekim tukajšnjim posestnikom hišo pod sledečimi pogoji: da mu izplača pri kontraktu ostalo kupnino čez intabulirane dolgove. Ko se je kupljena pogodba naredila in podpisala, pravi Gojkovič: ostalo kupnino ti izplačam, kadar bodo dolgovi iz zemljišča izbrisani! S tem mu je Gojkovič pripomogel do naprejšnjih stroškov po štiristo kron!!! Tako se drži ta čedni prvak dane besede! Nekega dneva ga prosi prodajalec, da mu naj vendar dà samo 30 goldinarjev na kupnino, ker silno potrebuje. Gojkovič reče: ja, ako mi daš pobotnico za 40 gl.! Ker je bil prodajalec v sili, je moral dati za sprejetih 30 gold. pobotnico za 40 goldinarjev! Vprašamo oblast, ali ni to navadno oderuštvo? Taki so „značaji“ narodnjaške stranke na Ptujski gori! „Gliha vkup štrih“; v to stranko spadajo Kupčič, Klemenčič in Jurček Topolovec. Ja s takimi sredstvi se gorski baroni bogatijo... Ni čuda, da vzbogo ljudstvo te bande ne mara!

Hoče. Kaplan Krajnc se že zopet hvali in hlina. V zadnji „Straži“ se vika „prečastitega“ semtertija, ter našteva svoje ogromne zasluge za kraj in vso kristjanstvo, nam natančno razlaga kako neznansko ga farani častijo in ljubijo. Saj pravim, ker ga drugi nočejo se pač sam hvali in v deveta nebesa vzdiguje. Mi bi pa le radi spoznali, koga pravzaprav hoče s takimi ostudnimi

lažmi za nos voditi. No sicer se ta namere njegova drugače že zvoha. Bi li ordinarijatu ali knezoškofu se rad prikupil, bi li rad svoj prepereli hočki prestol nekaj trdnje se ga postavil? Bog ve! No pa mi vemo, da ga itak poznajo tudi njegovi pristaši, ter da se črez njegovo ostudno farbarijo jezijo in smejiyo. Ne zameri Kranjček, če ti v lice povemo, da vse skupaj, da vsa tvoja jezujitovska zvižaća ne bo nič pomagala, nič — zapomni si jo! Črni gospodek se je podpisal pod svoj farbarijski članek — „Veliko hočkih faranov“ — Dušica zlata, daj nam jih vendar naštet, koliko hočkih faranov poznaš, da bi tebe spoštovali ali ljubili. Prstov samo ene roke jih je preveč! V drugem članku iste „Straže“ se podpisše „Vladimir“. V tem članku grozno lasa hočke nemškutarje, katere smatra kot privandrance, prisiljenca, kot nepotrebno bando. Da se je pa Krajnc pritepel k nam, brez da bi ga bila kaka mačka primijavkala, tega pa nič ne omeni. Res je, da so St. Peterčanje, od katerih je k nam privandral, se britko jokali pri odhodu Krajncem, tako britko, da je po obilo prelitih solz narasla Drava in dva broda odnesla. Kaj ne Kranjček, tam so te še globokeje ljubili od nas? V članku se hudo pritoži, da so mu grdi hočki lopovi šipe njegovega okna razbili. Glej, zlato srce moje, to so utrinki tiste globoke ljubezni faranov do tebe, o kateri se šopiriš v „Straži“. Praviš, da ljudje, ki razbita okna vidijo, revolver in nož potegnejo ter iz roparskih Hoč nemudomo zbežijo. Kranjček, to spet ni res in to ti čisto gotovo nobeden, „Stražarec“ ne verjame. Resnica pa je, da jih hodi mnogo domačih in tujih ljudi mimo slovitega okna, ga pogledajo in — no, grenke solze se jim zlijejo! Zadnjo nedeljo je g. dekan ki drugač vsikdar rano mašo bere, se odpeljal bil v St. Janž na D. p., kjer je bila birna. Tega farani niso vedli. A ko stopi namesto dekana kaplan Krajnc k oltarji, se povsod vzdignejo moške in žene ter cerkev zapustijo. To spet ni res Kranjček? Bodeš spet tajil in se hvalil in belil? Seveda, to je tvoja navada, lagati in farbati se. Glej Kranjček, čudna je vendar le taka ljubezen in tako spoštovanje zastran tvojih faranov: iz cerkve ti uidejo, če stopiš ti vanjo. No in kaj se zgodi če greš ti na spoved? Vsaj sam itak vse dobro veš — no zdaj se pa le spet fein farbaj; mi te pa bomo za lepšega zopet fein obrili. Ti ne bo treba pomoči tvojega hočkega brivca. Bodimiren.

Loperšice. Pred kratkim umrl je v naši občini vrli napreden mladenič Martin Babič. Stariši hoteli so mu že posestvo prepodati, ko ga je nemila smrt pokosila. Umrli bil je pri vseh priljubljen in vesten pristaš „Štajerske“ stranke. Kako ga je vse čislalo, razvidlo se je posebno iz lepega sprevoda, katerega se je ude-

ležilo humsko bojno društvo z godbo in vokalska množica domačega in sosednega ljudstva (okoli 500 ljudi). Pri domu in na milodru zapele so mu domače deklice žalostne slovesne pevke in skoraj ni bilo očesa, ki se ne bi solzil. Naj v miru počiva!

Globoko pri Brežicah. Slišal sem, da je školski svet Globoko v zadnji seje sklenil, da sam še slovensko uraduje in slovenske dopise sprejme. Neslovenski dopisi se bodo takoj zavrnili. Kake pripombe tukaj ni treba; vsakdo bo lahko vedel, pod katero komando ti ljudje slišijo. So res lepi šolski očetje! Vemo potem tudi, koliko so vredni in kako se proti šolskem programu držijo. Seveda „Slovenski Gospodar“ piše, naj si še drugi v vzgled vzemajo. Črno in temno pa ja nič nemškega, to je njihov cilj. Koliko ljudi odide od doma, ki pravijo, da bi se radi nemški naučili, a tega ti možje ne vidijo. Prepisani šolski svet se pač malo briga za naprednost, pač pa za hujskače. Res žalostno!

Od nekje. Potovanje po državni cesti Bistrica-Maribor je res zelo zanimivo, samo zato, ker je tamkaj natura bogato obdajena, ampak ako poslušas kmete, kateri se narodnjaški politiki razgovarjajo. Neki kmet nam je v gostilni pravil, da so v Dobravcah obhajajo odhod krčmarja Sešnika; ob tej priliki je druž. učitelj Turšak daljši govor, med katerim je razlagal okoliščine v St. Ilju slov. gor. z besedami: da so že tam vse zmagali (?) Kdo bi se takim bedastim besedam ne smejal, ko vemo da skozi „los“ je prišel narodnjak na krmilo! Lahko, bo prvo- in zadnjokrat. Kaj pa je Turšak o Rusih govoril, da bi mi naj pod Ruse spadajo je preveč. Hoče nas spraviti pod ruski korob kozakov. Pa ne bo, gospodine Turšič! Ako samam na Ruskem bolj dopade ko pri nas pa odidite na Rusko, da vas carski hlapi pošljejo v Sibirijo v rudokope! Nas pa ne nadlegujte s te neumnostjo, ker si mi želimo prosti kmeti in obrtniki ostati. Še nakaj bi vam rad povedal Cirkovski kaplan Melhior Sorko se je tudi podal na Slivnico, da bi tam sejal prepri. V ta namen se je združil z nekim kmetom, ali kmet nam pravi, da se pri enem glažku vinca lažje polni zira. Zato ga vabi v gostilno Gojčič, ali kaplan mu potrdi, da v tako gostilno ne gre, kjer je nemški napis. Raji grema k sosedu; kmet nam zopet pravi, da je pri sosedu Lešnig tudi nemški napis. To je smola, mora kaplan nazaj v Cirkovec, brez da bi vžival „sladko trsovno“.

Ja pa vam tukaj povem, da imata ta dva krčmarja zelo dobro „trsovno“ in je meni kaj dobro poleglo. Iz tega se vidi, da nekateri duhovniki napeljujejo kmete k „bojkotu“. Kaj si le mon gostilničar od takih duhovnikov misliti, ako take reči izve? Ja, vera peša in zakaj? Na Slivnici so mirni in pravični duhovniki in to Melhior ni prav. Zato se iz Cirkovec v Slivnico potrudite da bi sejal prepri. Raje naj bi doma s svojim farani stopil v bližno zvezo, da bi ga spoštovali kar ne morejo, ker tudi doma se postavlja kakor petelin na gnoju. Zato ga Cirkovljani tudi ne marajo. Jaz kot popotnik pa pravim, da s gospodar po napisu ne more spoznati, je li kristjan ali ne; je treba se o temu prepričati. Kaj ko bi Melhior potoval proti Gradcu in bi videl same nemške napise? Ali on misli da tam kaj ni kristjanov? Oj Melhior, kaj se spoddikati nad napisi, ker je pa kristus rekel svojim apostelnjom: idite in učite vse narode, da posedajo nebeško kraljestvo; otroci tega naroda pa so vsi ženi v zunajno temo, kjer bo jok in škripanje z zobmi.

Brežice na Savi. Brežiči posilirsbi so zdaj mirni, ja še laški Jožek je zdaj miren. Misli s menda, da bi mu slabo šla, če bi se gesel „svoji k svojim“ uresničilo; te bi samo laški zidarji pri njemu kupovali in to bi za „posilirsbi slovenca“ britko bilo. Žalibog da bodo posilirsbi kmalu začeli v rudečih srajcih rogoviliti in liberalnem domu razsajati, kakor so lani. Zdrženi so tukaj klerikalci in liberalci, in se najbolj na spomlad iz zimskega spanja kakor mrvlje vzdigujejo. Imeli so lani v jesen v liberalnem domu shod in so neki dobro znani gospodje seveda tudi nekaj Kranjčev kričali, naj ljudje pri Slovincih kupujejo, ako ravno dražji, samo ne pri „nemčurjih“. Seveda z drugo kožo boriti je dobro; pa naj bi potem hujskarji rekli če bi eden ali drugi v nič prišel, ali bi mu hujskarji pomagali?

Igre v Oberammergau.

Našim čitateljem bode znano, da so se v bavarskem kraju Oberammergau že od nekdanj prirejale velikanske gledališke igre, ki so predstavljale Jezusovo življenje in trpljenje. Iz vseh krajev sveta so prihajali ljudje te velikanske igre opazovati. Letos se bodo po 10 letnem odmoru te igre zopet pričele. Te pasionske igre izvira iz leta 1633. V vasi Oberammergau je namreč takrat kuga divjala. Vsled tega je napravila občina obljubo, da bode trpljenje Jezusovo predstavljala, ako bolezen poneha. Zdaj se vršijo te igre vsakih 10 let. Pri igrah sodeluje nad 800 oseb. Gledališče se nahaja na nekem travniku pred vasio z griči in pašniki v ozadju. Samo-umevno, da prihajajo gledalci iz vsega sveta in da pravi ta igra na vsakogar velikanski vtis. Naša slika kaže zgoraj kraj prestav in spodaj velikanski gledališki oder. V sredini pa vidimo glavne igralce, ki so vzeti iz

domačega priprostega ljudstva. Na levi strani je podoba Otilie Zwick, ki predstavlja Mati Božjo, v sredi Anton Lang, ki predstavlja Jezusa in na desni strani Andrej Lang, ki predstavlja sv. Petra. Za igro se delajo že zdaj velikanske priprave.

Vel
in
V
okraj
kater
kakor
so še
kupih
deroče
vi do
spoda
tov, n
kansk
nah.
11 o
Bili s
la vo
mrlič
Kmetj
v sa
velika
čepeli
vzame
Ško
Ustan
sredst
T
dni h
je bil
rasla.
zadeta
nam
huda
pravil
v nap
skem
pred
zadnje
so že
avstrij
Ista s
prebiv
grizen
mašče
še ni
Bobri
prišel,
raču
ruskih
da av
Bukov
odsekt
dr. K
Sk
je vršil
velika
ravnava
fici T
njenim
ki so t
obdolet
smo že
in tudi
Te dni
sodca
Še par
govorin
znano,
fica T
svojo l
kar zn
svojih
pripravi
leč, da
za sluč
veliko s
vati. T
zapisal
novski.
medtem
hujskale
ljubez
ženje v
tretji l
oblast
rotnike.
Tarnov
vidimo
Naumo